Cele două lumi

Legătura credinciosului cu cerul şi cu pământul

John Gifford Bellett

© SoundWords, Online începând de la: 10.10.2019, Actualizat: 10.10.2019

soundwords.de/ro/a11996.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Bibeltext: Traducerea GBV 2001 (© GBV România)

Versete călăuzitoare: 1 Timotei 6

Ce capitol rupt de lume, dacă am voie să mă exprim aşa, este 1 Timotei 6! La începutul acestui capitol credincioşii sunt atenţionaţi să nu folosească faptul că ei sunt credincioşi sau fraţi în Hristos, pentru relaţia lor în lume. Astfel robul credincios este învăţat să slujească în continuare ca rob şi să dea toată onoarea stăpânului său pământesc, căruia îi este dator s-o dea; în nici un fel el nu trebuie să scoată avantaje din faptul că el şi stăpânul lui sunt împreună fraţi în Hristos. Această atenţionare este cu adevărat foarte importantă şi potrivită cu „Dumnezeu şi învăţătura Sa" (1 Timotei 6.1).

La fel pe parcursul capitolului sunt atenţionaţi *cei bogaţi* şi *cei săraci,* să nu fie lumeşti, să tăgăduiască veacul actual şi să năzuiască după veacul viitor sau după viaţa veşnică. La unii aceasta se vede în viaţa lor prin aceea că sunt *darnici* (1 Timotei 1.18 „(1:18) Îţi încredinţez această poruncă, copilul meu Timotei, după profeţiile făcute mai înainte despre tine, ca prin ele să te lupţi lupta cea bună,"); la ceilalţi prin aceea că *sunt deplin mulţumiţi* şi „sunt mulţumiţi cu ce au" (1 Timotei 1.8). Acestea sunt cuvinte bune şi potrivite, atenţionări şi îndemnuri, când este vorba să ne ţinem despărţiţi de lume.

În afară de aceasta este o explicaţie exactă despre cele două lumi – lumea actuală sau lumea omului; şi lumea viitoare sau lumea lui Hristos -, şi aceasta totodată în legătură cu Domnul Isus.

În lumea actuală Timotei este atenţionat, „să lupte lupta cea bună a credinţei” (1 Timotei 6.12), să „fugă” de lăcomia după bogăţie (1 Timotei 6.11 „(6:11) Dar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de acestea şi urmăreşte dreptatea, evlavia, credinţa, dragostea, răbdarea, blândeţea duhului.“) şi să practice harul şi înclinaţiile caracterului creştin (care este ceresc). El este atenţionat serios să păzească această poruncă ca înaintea lui Dumnezeu, „Cel care le ţine pe toate în viaţă”, şi Isus Hristos, care a dat înaintea lui Ponţiu Pilat „buna mărturisire” (1 Timotei 6.13).

Această atenţionare ne aminteşte de faptul că Domnul Isus era un *Mărturisitor* în lumea aceasta. El era în prezenţa guvernatorului roman. El a tăgăduit „lumea aceasta”, prin aceea că a spus: „Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta” (Ioan 18.36). Aceasta era o parte a *„mărturiei bune”* a Lui. El a respins tot ce putea să aibă în lumea actuală. Căpetenia lumii acesteia nu avea nimic în El; dar „Dumnezeu, Cel care le ţine pe toate în viaţă”, a pregătit pentru El o altă lume, mai bună. El a renunţat la lumea actuală, şi Dumnezeu vrea să-L facă

Locţiitor al Lui în putere şi maiestate într-o lume viitoare. El Însuşi, care „locuieşte într-o lumină de care nu te poţi apropia” (1 Timotei 6.16), vrea să evidenţieze pe acest Mărturisitor bun, pe Hristos, ca Posesorul şi Locţiitorul demnităţilor Sale şi autorităţii Sale, ca „fericitul şi singurul Stăpânitor, Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor” (1 Timotei 6.15). Însă aceasta nu este încă *acum.*

În aceasta se cuprinde ceva frumos şi cu adevărat demn de toată admiraţia. Veacul de acum era scena unde un Mărturisitor sărac şi smerit a depus mărturie cu pericolul vieţii Sale, care stătea acolo şi răspundea pentru Sine Însuşi în prezenţa puterilor veacului acesta. Însă veacul viitor va fi scena unde acest Mărturisitor smerit va apărea ca strălucire a lui Dumnezeu în maiestate şi autoritate peste lumea întreagă. Aceasta este desigur o perspectivă măreaţă pentru credincios. Şi despre aceasta voi vorbi.

Acest Isus era deja în veacul actual un *Locţiitor* – un Locţiitor al Tatălui. El putea spune: „Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl” (Ioan 14.9). Domnul a spus deja aceasta, cu toate că El încă nu a strălucit ca imagine „a deţinătorului puterii, a Împăratului împăraţilor şi a Domnului domnilor”. El a dovedit

deja har, dar nu autoritate – har în Dumnezeu, dar nu autoritate pe pământ. El a dovedit deja dreptate în smerenie şi suferinţe; în curând El o va dovedi în înălţare şi autoritate. Când va veni ziua din Apocalipsa 19, El va fi prezentat ca „Împărat al împăraţilor şi Domn al domnilor”.

Doresc să mai remarc altceva, care este de folos practic. Când Duhul vorbeşte despre înlăuntrul Bisericii sau despre familia lui Dumnezeu, care constă din străini cereşti pe pământ, El ne spune printr-un apostol: „Fratele dintr-o stare de jos să se laude în înălţarea lui, şi bogatul în smerirea lui” (Iacov 1.9,10). Însă aici în 1 Timotei 6.1 „(6:1) Toţi câţi sunt robi sub jug să-i socotească pe stăpânii lor vrednici de toată onoarea, ca Numele lui Dumnezeu şi învăţătura să nu fie hulite.“ El vrea – când este vorba de „Numele lui Dumnezeu” şi de „învăţătură” – să atenţioneze pe credincios printr-un alt apostol, ca el să nu urmărească în lumea actuală în relaţia lui pe pământ să scoată avantaje din legătura lui cu sfinţii, cu fraţii lui în Hristos. Credinciosul este chemat să străbată lumea aceasta ca străin ceresc, singuratic.

Cât de frumoasă este fiecare chestiune la locul ei! Ce desăvârşit – ca aurul curăţit de şapte ori prin foc – este fiecare cuvânt care iese din gura Dumnezeului nostru!

Fie ca noi să auzim aceste cuvinte ale Sale, să ţinem cu respect seama de ele şi să le împlinim. Ele ne-au fost date ca să ne înveţe şi să ne arate direcţia în veacul actual, pentru ca noi să fim martori printre oameni precum şi mărturisitori ai Numelui Său, ai Aceluia pe care Îl avem ca Domn şi Hristos. Un drum în concordanţă cu modelul divin, aşa cum el ne este prezentat deplin în Domnul Isus, niciodată nu este un drum plăcut pentru oamenii lumii. Nici credincioşii lumeşti de cele mai multe ori nu vor găsi plăcere în acest drum. Îl vor considera o „risipă” (Matei 26.8).

Tradus de la: Die zwei Welten
Titlul original: „Die zwei Welten“
din *Botschafter des Heils in Christo*, Anul 16, 1868, pag. 79–80
Originalul din limba engleză din „Unworldliness: Believers’ Relation to Heaven and Earth“, Notes of an Address by J.G. Bellett, Dublin
în *The Believer's Magazine*, New Series 25 (1924), pag. 14–15,
prelucrat după original şi completat de Philipp-Richard Schulz.

Traducere: Ion Simionescu